

[O. Mathiasen.]

militærvenlige kredse i det høje ting eller i befolkningen. Alle kredse er sikkert enige om, at hvis Danmark, hvis de nordiske lande ved en sådan konfliktforskning blot en lille smule kunne bidrage til løsning af internationale konflikter, ville det være særdeles storartet.

Men jeg tænker især på to vanskeligheder, der kan forekomme. For det første den vanskelighed, der kan være med at finde frem til kvalificerede personer, der kan påtage sig sådanne forskningsopgaver. Jeg vil dog mene, at sådanne folk må kunne findes; ellers må man se at finde folk, der vil og kan uddanne sig til at løse disse opgaver.

Den anden vanskelighed er at skaffe penge til en sådan forskning, men også det må kunne klares. Jeg er enig med den højtærede minister, når han i den omtalte kronik fremhæver, at når der ofres så vældig store beløb på det militære forsvar, bør man ikke tøve et øjeblik med at ofre penge på arbejdet for at hindre en krig, hvis — jeg beder igen om tilladelse til et kort citat —

„der synes at være blot et gran af mulighed for at påvirke udviklingen.“

Jeg er klar over, at et konfliktforskningsinstitut ikke fuldt ud kan stables på benene i første omgang; måske ville det ikke engang være klogt at gøre det. Det er ikke kontorer med alt tilbehør, der er det vigtigste. Det vigtigste er, at man går i gang med at studere disse problemer og ser, hvad der kan komme frem af erfaringer og resultater. Jeg ved, at der er adskillige sådanne kredse allerede, studiekredse o. lign. f. eks. i forbindelse med universiteterne, specielt i forbindelse med det nordiske sommeruniversitet.

Jeg vil gerne spørge: synes den højtærede undervisningsminister, eller synes ærede medlemmer i det høje ting, at det lyder helt urealistisk, hvis jeg — jeg vil ikke engang sige „når“ — stillede forslag om, at det militære budget, som her foreligger til behandling, nedskæres med blot 1/2 pct. eller måske blot med 1 promille til fordel for støtte til en grundig forberedelse til etablering af et nordisk konflikt- og fredsforskningsarbejde? Det ville blive et beløb på omkring 10 mill. kr. eller måske blot 2 mill. kr., d. v. s. enten det samme som militærudgifterne i to døgn eller det samme som militærudgifterne for

en halv dag — forsvindende lidt i forhold til det store militærbudget, men det kunne blive et meget væsentligt beløb til støtte for arbejdet for at skabe fred i verden. Jeg vil gerne spørge: hvad mener den højtærede minister om denne sag?

Peter Jørgensen: Jeg skal ikke ved denne lejlighed forlænge debatten unødvendigt. Det er jo så ofte sagt, at der tales for meget i det høje ting, og det er vel heller ikke med urette, at man har fremsat sådanne udtalelser. Jeg finder det imidlertid helt rimeligt, at der under finanslovdebatterne fremdrages spørgsmål, som ligger de enkelte medlemmer på sinde. Det kan være spørgsmål, som har relation til deres virke som folketingsmedlemmer, enten det nu er lokale problemer eller problemer med mere alment sigte.

Det, jeg vil sige her, er vel en blanding af begge dele. For få år siden stiftedes der en forening til sindslidendes vel, hvis formål var at hjælpe folk, der anbringes på vore statshospitaler, og ikke mindst række en hjælpende hånd til dem, der udskrives, og som skal søge ud til en normal tilværelse i samfundet.

En af de opgaver, man har taget op, er at skabe et kollegiebyggeri, hvortil man kunne henvise patienter i en overgangsperiode — bl. a. dem, der ingen pårørende har — således at man kunne støtte disse mennesker i den første, vanskelige periode efter udskrivningen fra hospitalerne. Det ville være muligt at give disse mennesker en videregående psykologisk og socialpædagogisk behandling, ligesom man i samarbejde med revalideringsinstitutionerne kunne gennemføre en erhvervsmæssig revalidering. Og man kunne opretholde et diskret lægetilsyn, mens disse patienter opholdt sig på de pågældende kollegier. I en henvendelse til social-, bolig- og indenrigsministeren har foreningen opgjort det øjeblikkelige behov til 15 og 20 boliger henholdsvis i Århus og København, men naturligvis vil problemet rejse sig andre steder i landet, hvor der findes statshospitaler. Jeg henstiller til de pågældende ministre, at der skabes lovhjemmel for oprettelse af de her omtalte kollegier, således at der gives regler både med hensyn til etableringen og med hensyn til driften af disse kollegier.